

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Thesaurus animarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

tuendæ sunt morum, non oculorum; & si oculorum, non externorum, sed internorum, vnde discernitur, non album, & nigrum, sed iustum, & iniustum.

CONSIDERATIO III.

Vulnera Christi

Thesaurus animarum.

CRUX index fuit Tiberio Constantino Imperatori, thesauri à Narcete olim defossi, qui ne prodere-
Paul. Dias. l. 3. c. 6. de gest. Longobard.
 tur, familiares suos illius conscios omnes trucidavit. Satis quippe illi fuit si esset, etiamsi prodesset nulli.

Afferit Salvator, simile esse regnum cœ-
Matth. c. 13. v. 44.
 lorum thesauro abscondito in agro, quem qui invenit homo, præ gaudio illius, vadit, & vendit universa quæ habet, & emit agrum illum. Thesaurus hic Christus est, neque alium optamus, aut quærimus; Ephes. 3. v. 6. investigabiles enim ejus divitiæ sunt, ut ait Paulus; stabiles scilicet atque æternæ: mundi vero labiles, ac fluxæ. sed quomodo the-

faurus hîc inquirendus: uti alii omnes,
fodiendo. Salvator autem spinis con-
fossus, flagellis peraratus, clavis, &
lanceâ perfossus est. Ingredere itaque
Is. c. 2. v. 10 anima mea cum Propheta, & absconde-
re in fossa humo, crux tibi index est the-
sauri in ea latentis, in vulneribus sci-
licet ac visceribus Salvatoris. Bonus the-
saurus, bona margarita, inquit Bernardus,
quæ fossa agro corporis Iesu, invenitur. Ecce,
P. I. stim. clamat S. Bonaventura, apertus est the-
6. 1. saurus divinæ sapientiæ, & æternæ suavitatis;
intra vulnorum aperturam, & eum invenies.
Serm. 15. Non venit, inquit Bernardus, Salvator va-
in Cant. cuè, qui non venit vacuus, nam quomodo vacuus
in quo habitat plenitudo? Neque enim ei datus est
ad mensuram spiritus. Denique venit in plenu-
dine temporis bene plenus, quem pater unxit, &
misit plenum gratiæ, & veritatis, ut de pleni-
tudine ejus omnes acciperent per patentia pedum,
manuum, ac lateris sacratissima vulnera; de
quibus eleganter ille:

Ingl. eleg.
86.

Has qui scrutari fodinas dilexerit,
Paupertatem non timeat:
Manant hinc divite vena thesauri,
Vnde mundus quandoque aureus fiat.

illo

illo scilicet divine charitatis auro, quod *Apoc. 3. v. 18.*
ignitum à se, apud Ioannem, emi voluit Dominus.

Sunt hæc sacra Domini vulnera *quinque illa talenta*, quæ ipse, non peregrè proficiscens, sed à peregrinatione sua in patriam revertens dedit nobis, ut in iis *alia quinque superlucremur*, omnem scilicet gratiarum abundantiam; eoque lucro provocatus Dominus ponat nos *super quinque civitates*, sensibusque nostris quinque dominemur. Eia ergo anima mea, noli divina hæc talenta *sudario* oblivioso involuta negligere; sed pone illa ad mensam, mensam, inquam, sacratissimi Corporis Salvatoris, & coelestem tibi usuram reddent, ac veluti *bono fidelique servo gaudium Domini* tibi foenerabuntur.

Scribit Isidorus in *Lybya* lapidem *Lib. 6. c. 4.* reperiri, qui in exiguo orbiculo sexaginta gemmarum colorem referat; adamantis radios, Smaragdi virorem, candorem margaritarum, flammam Pyropi, Sapphyri notas aureas, & sic deinceps. Ita & in sacris ac sanguineis Domini Iesu vulneribus, in divinis illis veluti pyropis,

pyropis,

pyropis, observare est Angelicorum ordinum omnium gratiam, Patriarcharum fidem, Prophetarum lumen, Apostolorum zelum, Martyrum fortitudinem, Virginum puritatem, Sanctorum omnium virtutem: denique, ut cum Chrystomo loquar, totius divinitatis, atq; humanitatis Christi divitias.

*Vascon. de
Reg. Lusit.*

Ioannes II. Portugalliæ Rex, sui semper similis, in concepta erga Domini vulnera religione, morti proximus per illa à viro nobili subsidium pro inope familiâ rogatus, omnem ei supellectilem suam argenteam largitus est, donoque huic annum censum liberalem addidit. Anima mea, si sacra Domini vulnera apud Reges & Principes, terrenas opes inveniunt, quidni & à Deo coelestes obtineant.

Nu. 3. v. 47 Erunt illa tibi ad omnem necessitatem *quinque illi sichi*, de quibus sacra Scriptura meminit: erunt *quinque illi panes hordeacei*, quibus non jam, *quasi quinque millia virorum*, sed orbis universi animæ pascantur, & saturentur, nullam deinde rerum caducarum famem passuræ.

Ita

Ista sunt in vulneribus Domini animarum nostrarum subsidia, isti thesauri, quos etiam in iisdem invenit Ioanna Guilhemia Ordinis S. Augustini, uti alibi dixi, Religiosa, quæ accepto à nobili matronâ præclaro munere, eoque ad Superiorem suam delato, facta est nullum sibi dari posse munus excellentius, nullum magis opulentum, quàm id, quod attentâ meditatione ex ditissimo sacrorum Domini vulnerum thesauro, depromitur.

Rosæ pentaphyllæ, de qua suprâ, Fred. Form. in præfat. rosa Pentæ aquas, oleum, unguentum, pulveres, aliasque ex illa confectas medicinas Regibus suis offerre solent Indi, cum ab illis beneficium aliquod postulant. Nos rosæ pentaphyllæ nostræ, sacratissimorum scilicet Domini vulnerum aquas, sanguinem, merita cœlesti Patri offeramus, & à divina illa bonitate tanto dono provocatâ, necessitati nostræ gratiarum omnium thesauros impetrabimus. Quid enim non impetrent (uti plagas Domini appellat Bernardus) flores illi rubentes, & ardentes, patri æterno oblatis,

oblatis, rubentes sanguine passionis, ardentibus igne caritatis?

C. 20, v.

32.

Rectè quærit Ecclesiasticus; *Sapientia abscondita, & thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque?* Magno sanè bono nos privamus, quia thesauros illos in propatulo positos, & nobis obvios, quasi abditos præterimus, & negligimus; neque in fossam illam corporis Domini humum, cum Bernardo, ingredimur, in eaque, piâ meditatione abscondimur, ut illos quæramus; quemadmodum quæsit, & invenit ille Societatis nostræ Sacerdos, qui animam agens, cum magna lætitiæ signa vultu, animoque ostenderet, rogatus causam: si, inquit, alicujus oculis obversaretur ingens auri, argenti que vis, gemmarum que pretiosissimarum omnis generis copia, is que certus esset, hæc omnia sua esse, ut tanto thesauro Toparchiam aliquam nobilem compararet, nonne meritò ingenti afflueret gaudio? Ita & ego video oculis meis obversari lacrymas, labores, flagella, spinas, clavos, crucem, supplicia, vulnera, sanguinem Domini

Apud Io.
In seb.
Nierenb.

mini Iesu, certusque sum inæstimabiles
 hæc divitias, atque thesaurum hunc
 immensum meum esse, ut eo cælum mihi
 emam; cur igitur non gaudii omnis si-
 gna præferam? Atque hoc solatio, & fi-
 duciâ plenus Dei servus vitam conclu-
 sit. Invenerat has opes, & thesauros
 Bernardus, cum ait: *Ego fidenter, quidquid* Serm. 61.
mihî deest, usurpo ex visceribus Salvatoris, quæ in Cant.
misericiâ affluunt, neque desunt foramina, per
quæ effluat.

Thesauris itaque tibi anima mea,
 thesaurum istum, non in vasis fictilibus sed Math. 6. v. 3
 in vulneribus Salvatoris, ubi neque tinea 20.
 amoris proprii, neque ærugo, in veterati ho- 2. Cor. 4.
 minis, demolitur, & ubi fures tartarei non ef- v. 7.
 fodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus,
 ibi & cor tuum erit, uti erat sancti illius Sa- Barri an.
 cerdotis, in cuius corpore, cum cor, fac. p. 1. c. 8
 stupentibus omnibus, non reperiretur,
 tandem ab aliquo conspectum fuit ad
 pedes imaginis Christi in cruce pen-
 dentis, ante quam preces suas fundere
 solitus erat, ut ubi in vita sibi thesauri-
 saverat, ibi in morte conquiesceret.

CON-